P8_TA(2019)0357

Искане за становище на Съда на ЕС във връзка с присъединяването на ЕС към Конвенцията за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие

Резолюция на Европейския парламент от 4 април 2019 г. с искане за становище на Съда на Европейския съюз относно съвместимостта с Договорите на предложенията за присъединяване на Европейския съюз към Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие и относно процедурата за това присъединяване (2019/2678(RSP))

(2021/C 116/02)

Европейският парламент,

— като взе предвид предложението на Комисията за решение на Съвета за сключване от Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (COM(2016)0109),

— като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, която беше открита за подписване на 11 май 2011 г. в Истанбул (наричана по-долу „Конвенцията от Истанбул“),

— като взе предвид Решение (ЕС) 2017/865 на Съвета от 11 май 2017 г. за подписване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси ([1]),

— като взе предвид Решение (ЕС) 2017/866 на Съвета от 11 май 2017 година за подписване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на правото на убежище и забраната за връщане ([2]),

— като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2017 г. относно предложението за решение на Съвета за сключване от Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие ([3]),

— като взе предвид член 218, параграф 11 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),

— като взе предвид член 108, параграф 6 от своя Правилник за дейността,

А. като има предвид, че Конвенцията от Истанбул се основава на холистичен, широкообхватен и координиран подход, който поставя в центъра правата на жертвата, като разглежда проблемите на насилието над жени и момичета и насилието, основано на пола, включително домашното насилие, от широк кръг от гледни точки и като предвижда такива мерки като превенция на насилието, борба срещу дискриминацията, наказателноправни мерки за борба срещу безнаказаността, защита и подкрепа на жертвите, защита на децата, защита на жените, търсещи убежище, и жените бежанци, както и по-добро събиране на данни и кампании и програми за повишаване на осведомеността, включително в сътрудничество с националните органи по въпросите на правата на човека и на равенството, с гражданското общество и с НПО;

Б. като има предвид, че в своята резолюция от 12 септември 2017 г. Парламентът призова за широко присъединяване на ЕС към Конвенцията без никакви ограничения; като има предвид, че насилието срещу жените е пречка за равенството между жените и мъжете — една от основополагащите ценности и цели на ЕС, както е предвидено в членове 2 и 3 от Договора за Европейския съюз, и че ЕС разполага с общи правомощия за защита на основните права;

([1]) ОВ L 131, 20.5.2017 г., стр. 11.
([2]) ОВ L 131, 20.5.2017 г., стр. 13.
([3]) ОВ C 337, 20.9.2018 г., стр. 167.

Четвъртък, 4 април 2019 г.

В. като има предвид, че на 13 юни 2017 г. Конвенцията от Истанбул беше подписана от името на Европейския съюз въз основа на две решения на Съвета, приети на 11 май 2017 г., едно по отношение на правото на убежище и забраната за връщане на основание член 78, параграф 2 от ДФЕС, във връзка с член 218, параграф 5 от него, и друго, по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси на основание член 82, параграф 2 и член 83, параграф 1 от ДФЕС, във връзка с член 218, параграф 5 от него;

Г. като има предвид, че двете участващи в тази процедура комисии изразиха правни опасения по отношение на необходимостта от приемането на две отделни решения и по отношение на правното основание, избрано от Съвета; като има предвид, че от Правната служба на Парламента беше поискано да представи становище по тези конкретни въпроси;

Д. като има предвид, че член 108, параграф 6 от Правилника за дейността на Парламента има за цел да включи разпоредбите на член 218, параграф 11 от ДФЕС в Правилника за дейността на Парламента;

Е. като има предвид, че член 218, параграф 11 от ДФЕС, въз основа на съдебната практика на Съда, позволява на Съда да се произнесе както относно съвместимостта на споразумението с Договорите, така и относно въпросите, свързани с компетентността и процедурата за сключването на споразумението от Съюза;

1. счита, че съществува правна несигурност дали присъединяването към Конвенцията от Истанбул, предложено от Съвета, е съвместимо с Договорите, по-специално по отношение на избора на подходящо правно основание за решенията за подписване и за сключване от страна на Европейския съюз на конвенцията и по отношение на евентуалното приемане на две отделни решения относно подписването и относно сключването на конвенцията като последица от този избор на правно основание;

2. счита, че предвид гореизложените въпроси, свързани с избора на правно основание и приемането на две отделни решения, съществува също така правна несигурност по отношение на съвместимостта с Договорите на практиката на „общо съгласие“ при вземането на решения от страна на Съвета, която се прилага в допълнение или като алтернатива на съответната процедура за вземане на решения в Договорите, и в този контекст — по отношение на прилагането на принципа на лоялно сътрудничество в светлината на изразената цел на Съюза да сключи Конвенцията;

3. взема решение да поиска становище от Съда на ЕС относно съвместимостта с Договорите на предложеното присъединяване на ЕС към Конвенцията от Истанбул и относно процедурата за това присъединяване;

4. възлага на своя председател да вземе необходимите мерки за получаването на становището на Съда на ЕС и да предаде за сведение настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.